

Σαν σήμερα

11 Απριλίου

Παγκόσμια Ημέρα κατά της Ασθενείας Πάρκινσον

1890: Το νησί Έλις, ανοιχτά του Μανχάταν, γίνεται ο πρώτος σταθμός των ελλήνων μεταναστών προτού πατήσουν τη «Γη της Επαγγελίας». Εκεί υποβάλλονται σε ιατρικές εξετάσεις και εγκρίνεται ή όχι η είσοδός τους στις ΗΠΑ.

1990: Η Νέα Δημοκρατία σχηματίζει κυβέρνηση με τη συνδρομή του ενός βουλευτή της ΔΗΑΝΑ, Θόδωρου Κατσίκη.

1996: Ο Παναθηναϊκός ανακηρύσσεται πρωταθλητής Ευρώπης στο μπάσκετ, νικώντας στον τελικό την Μπαρτσελόνα με 67-66.

12 Απριλίου

1204: Η Κωνσταντινούπολη καταλαμβάνεται από τους Σταυροφόρους. (Α' Άλωση)

1606: Οι Βρετανοί επιλέγουν για σημαία τους το ενωμένο λάβαρο, πιο γνωστό ως Union Jack. Αποτελείται από τους σταυρούς του Αγίου Γεωργίου - προστάτη της Αγγλίας, και Αγίου Ανδρέα - προστάτη της Σκοτίας.

1820: Ο Αλέξανδρος Υψηλάντης αναγορεύεται αρχηγός της «Φιλικής Εταιρίας».

1961: Ο ρώσος κοσμοναύτης Γιούρι Γκαγκάριν γίνεται ο πρώτος άνθρωπος που μπαίνει σε τροχιά γύρω από τη Γη, με το διαστημόπλοιο «Βοστόκ 1».

13 Απριλίου

1924: Με ποσοστό 69,95% οι Έλληνες ψηφίζουν υπέρ της Αβασιλευτής Δημοκρατίας.

1924: Ιδρύεται στην Αθήνα από πρόσφυγες της Κωνσταντινούπολης η Αθλητική Ένωση Κωνσταντινούπολης (ΑΕΚ).

1936: Πεθαίνει ο Κωνσταντίνος Δεμερτζής, πρωθυπουργός.

1936: Ο βασιλιάς Γεώργιος Β' διορίζει πρωθυπουργό τον Ιωάννη Μεταξά, αρχηγό του Κόμματος των Ελευθεροφρόνων, ο οποίος διαθέτει στη Βουλή μόνο έξι βουλευτές.

1970: Κάτω από τις διεθνείς πιέσεις, ο Μίκης Θεοδωράκης απελευθερώνεται και φεύγει για το Παρίσι, όπου τον περιμένουν η Μελίνα Μερκούρη και ο Κώστας Γαβράς.

1992: Συγκαλείται για δεύτερη φορά το Συμβούλιο των Πολιτικών Αρχηγών υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας Κωνσταντίνο Καραμανλή, για το θέμα της ΠΓΔΜ. Ο πρωθυπουργός Κωνσταντίνος Μητσοτάκης απομακρύνει από το Υπουργείο Εξωτερικών τον Αντώνη Σαμαρά.

2003: Η τραγωδία των Τεμπών. 21 μαθητές από το Λύκειο Μακροχωρίου Ημαθίας χάνουν τη ζωή τους, όταν νταλικά διεμβολίζει το τουριστικό λεωφορείο στο οποίο επιβαίνουν.

14 Απριλίου

1828: Η Ρωσία κηρύσσει τον πόλεμο στην Οθωμανική Αυτοκρατορία, επειδή η Πύλη αρνείται να αποδεχτεί την αυτονομία της Ελλάδας.

1865: Ο πρόεδρος των ΗΠΑ Αβραάμ Λίνκολν πυροβολείται μέσα σε θέατρο της Ουάσιγκτον από τον ηθοποιό Τζον Μπουθ, που συμπαθούσε

τους Νοτίους.

1894: Ο Τόμας Έντισον παρουσιάζει για πρώτη φορά στο κοινό το κινετοσκόπιο, το οποίο πρόβαλε κινούμενες εικόνες και αποτέλεσε τον πρόδρομο του κινηματογράφου.

1912: Ο «Τιτανικός», κατά τη διάρκεια του παρθενικού ταξιδιού του, προσκρούει σε παγόβουνο στη Βόρειο Θάλασσα. Την επόμενη μέρα θα βυθιστεί.

1924: Ανακηρύσσεται η Ελληνική Προεδρευόμενη Δημοκρατία, μετά το δημοψήφισμα που κατήγγησε τη Βασιλεία. Προσωρινός Πρόεδρος της Δημοκρατίας αναλαμβάνει ο ναύαρχος Παύλος Κουντουριώτης.

15 Απριλίου

421 π.Χ.: Η Σπάρτη και η Αθήνα διακόπτουν τις εχθροπραξίες κατά τη διάρκεια του Πελοποννησιακού πολέμου, υπογράφοντας τη «Νίκηιο Ειρήνη»... Θα διαρκέσει μόνο έξι χρόνια.

1912: Βυθίζεται ο «Τιτανικός», ύστερα από ένα φοβερό χτύπημα με παγόβουνο στο Βόρειο Ατλαντικό. Από τους 2.340 επιβαίνοντες, χάνονται στα παγωμένα νερά οι 1.595.

1923: Στον κινηματογράφο Ριάλτο Θίατερ της Νέας Υόρκης προβάλλεται η πρώτη ομιλούσα κινηματογραφική ταινία.

1946: Ο γενικός γραμματέας του ΚΚΕ, Νίκος Ζαχαριάδης, επισκέπτεται τη Σόφια και ζητά από τον ηγέτη των βούλγαρων κομμουνιστών Γιόργκι Δημητρώφ τη δημιουργία σε Γιουγκοσλαβία, Αλβανία και Βουλγαρία κέντρων εκπαίδευσης 8000 στελεχών του Δημοκρατικού Στρατού, καθώς και ενίσχυση με πολεμικό υλικό των δυνάμεων του ΚΚΕ.

1993: Ο επιχειρηματίας Σωκράτης Κόκκαλης αναλαμβάνει πρόεδρος της ΠΑΕ Ολυμπιακός.

16 Απριλίου

Διεθνής Ημέρα κατά του Θορύβου

Παγκόσμια Ημέρα Φωνής

1914: Ολοκληρώνεται η εκκένωση της Βορείου Ηπείρου από τα ελληνικά στρατεύματα, τα οποία αποσύρονται στα νέα σύνορα Ελλάδας-Αλβανίας.

1956: Ο άγγλος στρατάρχης Χάρτινγκ εξαπολύει άγριο διωγμό κατά της ΕΟΚΑ στην Κύπρο.

1972: Εκτοξεύεται από το Κέιπ Κένεντι της Φλόριντα το διαστημόπλοιο «Απόλλων 16» με κατεύθυνση τη Σελήνη.

17 Απριλίου

Παγκόσμια Ημέρα Αγροτικής Πάλης

1947: Ο γ.γ. του ΚΚΕ Νίκος Ζαχαριάδης ανακοινώνει ως στόχο του κόμματός του την κατάληψη της Μακεδονίας και τη δημιουργία «ελεύθερης περιοχής».

1961: Αρχίζει η αμερικανικής εμπνεύσεως «Επιχείρηση του Κόλπου των Χοίρων», με σκοπό την ανατροπή του Φιντέλ Κάστρο.

1961: Ο Μάνος Χατζιδάκις βραβεύεται με Όσκαρ τραγουδιού για «Τα Παιδιά του Πειραιά», που έγραψε για την ταινία του Ζιλ Ντασέν «Ποτέ την Κυριακή».

www.sansimera.gr

Αναζητούνται οι αθώοι

ΤΟΥ

ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑ

Αναφορικά με την καινούργια «ιστορία» για το ντόπιγκ των αρσιβαριστών, ανήκω στην μειοψηφία των Ελλήνων που ουδώς εξεπλάγησαν όταν έμαθαν τι συνέβη και απλώς κούνησαν το κεφάλι τους «με σημασία». Το περίμενα. Ποιο άθλημα ήταν δεν ήξερα και την ακριβή προέλευση της «ντόπας».

Επίσης καθόλου δεν με εξέπληξε ούτε η πληθώρα των ειδικών και «ειδικών» που εξηγεί εδώ και μέρες σε όλα τα Μ.Μ.Ε. τι, πώς και πότε συνέβη αυτό που συνέβη ενώ όταν καλούνται να δώσουν ονόματα, αποδείξεις και στοιχεία «σφουρίζουν αδιάφορα» αφού ακριβώς το ίδιο έκαναν στην Διακομματική Επιτροπή της Βουλής το 2005, ούτε η προαναγγελία της εφόδου και έρευνας που προανήγγειλε ο εισαγγελέας και ερμηνεύτηκε από τις εφημερίδες ως «αιφνιδιαστική» και η οποία έγινε 5 (!!!) μέρες αργότερα.

Το έχω καλά χωνέψει ότι στην σημερινή Ελλάδα όπου ζω, η αναγκαία σύγκρουση για να βρεθεί λύση σ' αυτό το πρόβλημα ΔΕΝ θα γίνει ποτέ.

Δεν με εξέπληξε τέλος ούτε το ότι ο Χρήστος Ιακώβου προανήγγειλε την κλήση και απολογία του στον ανακριτή λέγοντας «Είπα την αλήθεια, έχω μάθει να λέω την αλήθεια. Ό,τι έχω να πω, θα το πω στη δικαιοσύνη όταν

με καλέσει», λες και για ένα τέτοιο «χοντρό» θέμα που συνταράσσει την Ελλάδα, η γνώση της αλήθειας είναι αποκλειστικότητα κάποιων ολίγων και όχι δικαίωμα όλων μας.

Σε δυο-τρεις φράσεις της Βούλας Πατουλίδου θέλω να μείνω, δυο-τρεις φράσεις μόνο από την θαυμάσια συνέντευξη που μου έδωσε και η οποία θα δημοσιευτεί στην Κυριακάτικη «Χώρα» όπου μου λέει:

«Τα σκευάσματα είναι πάρα πολύ τοξικά. Αυτά τα 11 παιδιά που τα πήρανε, που πάνε τώρα; Πόσο θα πρέπει ν' ανησυχούν; Ποιος θα τα προστατέψει; Γιατί τα πήρανε; Ένας έξυπνος και πεπαιδευμένος άνθρωπος δεν θα τάπαιρνε ποτέ. Τα πήρανε επειδή είχαν εμπιστοσύνη σε κάποιους. Ποινικοποιείται και ο αθλητισμός και η εμπιστοσύνη δηλαδή»

Και εδώ είναι η κατακλείδα της όλης υπόθεσης. Και το βασικό ερώτημα: Ήξεραν αυτά τα νεαρά παιδιά τι ήταν το «σκεύασμα» που έπαιρναν; Ήξεραν ότι η υγεία τους θα κινδύνευε -ενδεχομένως και σοβαρά- με βλάβες; Ήξεραν ότι παρανομούν και αυτοί; Ή τους αρκούσε το κίνητρο των προνομίων, του οικονομικού οφέλους, της καταξίωσης και η εμπιστοσύνη που είχαν στον προπονητή τους;

Το ζήτημα των αναβολικών,

των όποιων εν πάση περιπτώσει φαρμάκων, ιδιοσκευασμάτων, επιβοηθημάτων, ενισχυτικών -πείτε τα όπως θέλετε- δεν είναι καθόλου καινούργιο. Είναι πολύ παλιό.

Η είσοδός τους στην Ελλάδα και η χρήση τους είναι γνωστή σε γενιές και γενιές δημοσιογράφων, πολιτικών, βουλευτών, υπουργών, πρωθυπουργών, Δημάρχων, καθηγητών, γιατρών, προπονητών, αθλητικών παραγόντων και αθλητών.

Το γιατί δεν έβαλαν φραγμό, γιατί δεν αποφάσισαν να το σταματήσουν έχει άμεση σχέση με την απροθυμία του «καθεστώτος», του όποιου καθεστώτος αρχικά να αποφασίσει τι προτιμά, καθαρό ή «βρώμικο» αθλητισμό, διεθνείς διακρίσεις ή απλό συναγωνισμό και στη συνέχεια να συγκρουσθεί με τις δυνάμεις που στήριζαν τη δημιουργία του «σούπερ αθλητή».

«Τι θάνοιωθες αν ήσουν ντοπαρισμένη, κέρδιζες το χρυσό μετάλλιο και σε πιάνανε στον έλεγχο αντιντόπιγκ;» ρωτώ τη Βούλα Πατουλίδου, τη χρυσή Ολυμπιονίκη της Βαρκελώνης, στη συνέντευξη που θα διαβάσετε την Κυριακή.

Και μου απαντά ελεύθερα κι αβίαστα: «Θά' θελα ν' ανοίξει η γη και να με καταπιεί. Να εξαφανιστώ από προσώπου γης. Δεν θα το άντεχα. Επ' ουδενί».

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Η πατρίς ευγνωμονούσα!...

Στέκομαι πολλές φορές και κοιτάζω με προσοχή τ' αγάλματα που στολίζουν τα προαύλια Δημοσίων Κτηρίων ή πάρκων και μου έχει κάνει εντύπωση ότι κανένα δεν είναι χαμογελαστό... Έτσι όπως με κοιτάζουν, μου δημιουργούν την αίσθηση πως κάτι θέλουν να μου πουν, με το θυμωμένο τους βλέμμα.

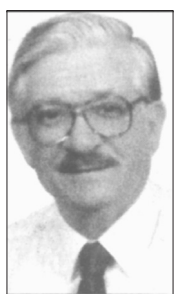
Βρέθηκα ένα κυριακάτικο βράδυ στην Αθήνα κάτω απ' το άγαλμα του Χαρίλαου Τρικούπη εκεί στην παλιά Βουλή. Κάθισα στο βάθρο του να ξαποστάσω για λίγο και τότε είναι που άκουσα έναν ψιθυρο που σιγά σιγά δυνάμωσε.

«Ε! ψιτ. Σε σένα μιλάω, που κάθεσαι στο βάθρο μου.» Σάστισα! Δεν τόλμησα ούτε τα μάτια μου να στρέψω προς τα επάνω. «Ακου λοιπόν», συνέχισε η φωνή, «γιατί είμαστε μελαγχολικοί και πικραμένοι. Εμένα, τον 8 φορές πρωθυπουργό, που με αποκάλεσαν και «αναμορφωτή» της Ελλάδος, μ' έκαναν με τη μικροψυχία τους να αυτοεξοριστώ και να πεθάνω μακριά από την πατρίδα μου, στις Κάννες! Λίγο πιο κάτω, θα βρεις πάνω στ' άλογό του, τον αγέρωχο στρατηλάτη το Θεωρή τον Κολοκοτρώνη. Κι αυτόν τον προσηλάκισαν, τον φυλάκισαν στην Ύδρα και τον υποχρέωσαν ν' ανέβει, κατάδικος σε θάνατο και άρρωστος, τα 999 σκαλοπά-

τια του Παλαμδιού, μέχρι που του έδωσε «χάρη» ο Όθωνας και δεν εκτελέστηκε για εσχάτη προδοσία!...» Μα... πήγα κάτι να πω, αλλά η φωνή μ' έκοψε απότομα και οργισμένα «Μη βιάζεσαι. Την οδό Γούναρη την ξέρεις; Ξέρεις προς τιμή ποιανού Γούναρη τη λένε έτσι; Γι' αυτόν που εκτελέστηκε στο Γουδί. Αν πας λίγο πιο κάτω θα βρεις δρόμο και άγαλμα του Ίωνα Δραγούμη, του ανθρώπου που οργάνωσε το «μακεδόνικο αγώνα». Τον δολοφόνησαν κι αυτόν κάποιιοι «άγνωστοι...» φαντάροι, όπως δολοφόνησαν τον Οδυσσέα Ανδρούτσο και το Θεωρή το Δεληγιάννη. Ξέρεις πόλη της Ελλάδος που να μη έχει δρόμο και άγαλμα στ' όνομα του Λευτέρη του Βενιζέλου, που τώρα τον αποκαλούν «εθνάρχη» και «δημιουργό της Μεγάλης Ελλάδος»; Τρεις φορές προσπάθησαν να τον δολοφονήσουν, μέχρι που αυτοεξορίστηκε και πέθανε στο Παρίσι...»

Και ξαφνικά η φωνή σιώπησε και την επόμενη στιγμή ένωσα να στάζει επάνω μου ένα του δάκρυ... Ψιγάλα θα 'τανε... Τ' αγάλματα δεν κλαίνε! Κλαίνε;

Σήκωσα το κεφάλι και είδα περασμένο στο λαιμό του Τρικούπη ένα δάφνινο στεφάνι,

ξεχασμένο εκεί από την 25η Μαρτίου, με μια ξέθωρη κορδέλα που έγραφε «Η Πατρίς ευγνωμονούσα!...»

Η πατρίς, στην οποία όταν ζεις σε κυνηγούν, σε πολεμούν, σε φυλακίζουν ή σ' εκτελούν...

Κι όταν πεθάνεις λένε,

χωρίς να ντρέπονται, «Βρε τι χάσαμε...» Αυτή «Η πατρίς» στην οποία αν μείνεις άσημος και φτωχός σε λένε ανίκανο, ανεπρόκοπο, άσπυτο. Κι αν πετύχεις κι ανέβεις λίγο πιο ψηλά, σε αποκαλούν κλέφτη, κομπιναδόρο, απατεώνα και προδότη...

Θέλησα να δώσω κουράγιο στο άγαλμα. «Μη στενοχωριέσαι του είπα, και ο Ιησούς τα ίδια έπαθε. Με βία κι «Ευλογημένος ο ερχόμενος» τον υποδέχτηκαν τη μια Κυριακή, «Άρον, άρον, σταύρωσον αυτόν» φώναζαν οι ίδιοι άνθρωποι την επομένη...»

Μια γυναίκοῦλα πέρασε. Με είδε να μιλάω με το άγαλμα και σταυροκοπήθηκε. «Ημαρτον Κύριε», ψιθύρισε, «Τι έχουν ακόμη να δουν τα μάτια μας...» και χάθηκε στο σκοτάδι... Σε λίγο την ακολούθησα κι εγώ προβληματισμένος, μ' ένα ερώτημα, μια μόνο λέξη, καρφωμένη στη σκέψη μου. «Γιατί;»...

Με αγάπη δικός σας
Χαρίτων ο Γραφурός